

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

Cap. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

nitudini sciētiae quae in Christo fuit, opponitur, sicut ignorantia. Vide Medinam 3, p. q. 15. art. 3. Sed vniūm sola rerum theologiarum ignorantia laborasset Calvinus, ac non pleraque studio & cauteriata conscientia deprauasset!

IN LVCAE CAP. III.

II. Qui habet duas tunicas, det non habenti, &c.

Pœnitentia fructus.

Calvinus ex seipso refutatur.

VVM Ioannes Baptista iis quos ad pœnitentiam agendam suis concionibus iam adduxerat (dicebant enim, *Quid ergo faciemus?*) hoc pœnitentiae genus quasi generale iniunxit (turbæ enim erant & tota promiscua auditorum concio quibus hoc iniunxit) vt opera charitatis erga proximi facerēt, ex suis videlicet superfluis tam quoad victum quàm quoad vestitum indigentibus largiendo; bonus Calvinus hos esse vult *dignos pœnitentiae fructus*, qui etiã à Christianis relapsis exigì debeāt, nec aliquid à nobis excellentius aut perfectius in hoc genere postulati oportere. *Friuolum* (inquit) *cauillū est, hic rudibus tantūm elementa tradi, quae longè infra Christianā perfectionem subsilāt. Ioannis munus fuit plebem Domino perfectam aptare. Nec dubium est quin fideliter in hoc totū incubuerit.* Atqui argumentum quo suā confirmat sententiam, etiã ipsius Calvinus iudicio friuolum cauillum esse ostendetur. Quod enim primo capite de Ioanne dictum erat, *Parare Domino plebem perfectam*, ipse Calvinus exponit iuxta vim verbi Graeci quo Lucas vsus est, non ad perfectionem, sed ad preparationem & instructionem populi à Ioanne faciendam ea verba pertinere. Sic enim ad eum locum scribit. Participiū *παρασκευάζειν* (quo Lucas hīc vtitur) non tam perfectionem sonat Graeci quàm formam & concinnitatem quares ad usum suum aptantur. *Quae significatio praesenti loco non malè quadrabit, quod scilicet mittendus sit Ioannes ad plebem Christo aptandam vel formandam, quae aliàs rudis & impolita nunquam se docilem praebisset.* Hac ibi Calvinus, suum hoc loco friuolum cauillum digito demonstrans. Fatetur enim iam Calvinus munus Ioannis fuisse, vt rudem illum populum & impolitum aptaret & formaret, vt se Christo docilem praebere, eiusque audienda doctrina (vt supra eodem loco dixerat) redderet intentum. Argumentum igitur Calvinus ab istis verbis desumptum, quòd *parare Domino plebem perfectam*, Ioannis officium fuit, adeò nō probat Ioannem pœnitentiae formam perfe

perfectam tradidisse, aut rudibus elementa non tradidisse, ut omnino probet atque demonstret, Ioannem in tota prædicationis suæ forma rudibus tantum elementa tradidisse; rudem & impositum populum aptasse atque formasse ad Christum recipiendum, eiusque perfectiorem doctrinam capeffendam. Sic sententiam orthodoxam adeò nõ probavit Calvinus friuolum esse cauillum, ut suo friuolo argumento eandem sententiam pulchre confirmauerit. Hic est ille tantus magister, in cuius verba tot hodie populi & prouinciæ iurare debeant. Sanè Beza propter verbi Græci proprietatem vertit hoc loco: *Vt paret Domino populum instructum.* Calvinus ut commodius falleret, antiquam versionem retinuit.

IN LVCAE CAP. III.

16. *Intrauit secundum consuetudinem suam die Sabbati in Synagogam, & surrexit legere.*

ARRIPIT hinc occasionem Calvinus (ut nullam prætermittere solet) Catholicam toto orbe Ecclesiam taxandi. Quum enim ex hoc loco appareat in singulis Sabbatis, quibus dies Dominica successit, Scripturas legi in Synagogis & exponi solitas fuisse, hanc adnotationem apponit Calvinus, non ut diuinam Scripturam (quod profiteretur) exponat, sed ut suo stomacho maleuolentiæ pleno indulgeat. *Iam si temporum fiat comparatio, facile vel ex presenti loco constabit, foediores hodie & magis deformes esse Papalis hierarchie corruptelas, quàm apud Iudaos sub Anna & Caïpha fuerunt. Nam Scriptura lectio quæ tunc vigebar, non modo sub Papa obsoleuit, sed ferro & igni à templis arcetur: nisi quod lingua incognita, quod visum est, in ludibrium cantillant.* Hæc ille. Primum peregrinè mentitur dum amplificatione rhetorica vsus, Scripturarum lectionem ex Ecclesiis Catholicis ferro & igni arceri declamitat. Tametsi enim in templis Catholicorum ante hoc schisma exortum, dormientibus Pastoribus, rarior alicubi fuerit verbi prædicatio, illam tamen interdicitam aliquando fuisse ne fieret, nullus hæreticus docere potest, multò minus eam ferro & igni prohibitâ & abactam fuisse. Deinde rarior illa prædicatio verbi in diebus Dominicis, non omnium templorum fuit, nec in omnibus prouincijs, sed quorundam, & in quibusdam: quæ sanè nunc

Prædicatio verbi rarior supra modis taxata.